

„Ti már tiszták vagytok a tanítás által, amelyet hirdettem nektek.” (Jn 15,3)

Azt hiszem, a tanítványok szíve megdobbant, amikor ennyire határozott, bátorító szavakat hallottak Jézustól. Milyen csodálatos lenne, ha Jézus hozzánk is szólhatna így! Hogy valamennyire méltóak lehessünk rá, próbáljuk megérteni, hogy mit jelent.

Jézus éppen elmondta ismert hasonlatát a szőlőtőről és a szőlővesszőkről. Ő az igazi szőlőtő, az Atya a szőlőműves: a terméketlen szőlővesszőket levágja, mindazokat pedig, amelyek gyümölcsöt hoznak, megmetszi, hogy még többet teremjenek.

Miután ezt elmagyarázta, kijelentette:

„Ti már tiszták vagytok a tanítás által, amelyet hirdettem nektek.”

„Már tiszták vagytok...” Miféle tisztaságról van itt szó?

Arról az állapotról, amely a lélek számára nélkülözhetetlen, hogy Isten elé álljon; az olyan akadályok (mint például a bűn) hiányáról, amelyek meggátolják, hogy kapcsolatba lépjünk a „szenttel”, hogy találkozzunk az istenivel.

Ahhoz, hogy meglegyen bennünk ez a tisztaság, mennyei segítségre van szükségünk. Az ember már az Ószövetségben is tudatában volt annak, hogy csupán saját erejéből képtelen Istenhez közeledni. Arra volt szüksége, hogy Isten megtisztítsa a szívét, hogy új szívet adjon neki. Egy gyönyörű zsoltárban olvashatjuk: „... tiszta szívet teremts bennem, Istenem” .

„Ti már tiszták vagytok a tanítás által, amelyet hirdettem nektek.”

Jézus szerint van egy eszköz, hogy tiszták legyünk, és ez az Ő tanítása. A tanítványokat a tanítás tisztította meg, hallgatták, és csatlakoztak hozzá.

Hiszen Jézus szava nem olyan, mint az emberi szó. Benne Krisztus van jelen, ahogy – ha más módon is – jelen van az Eucharishtiában. Átala Krisztus hatol belénk. Ha befogadjuk és valóra váltjuk szavait, Krisztus születik meg és növekszik a szívünkben.

Erről beszél VI. Pál: „Hogyan válik jelenvalóvá Jézus a lelkekben? Az ige hirdetése által, amely az isteni gondolatot, magát az Igét, Isten emberré lett Fiát közvetíti számunkra. Azt mondhatnánk, hogy az Úr testesül meg bennünk, amikor elfogadjuk, hogy a tanítás a szívünkbe jöjjön és ott éljen.”

„Ti már tiszták vagytok a tanítás által, amelyet hirdettem nektek.”

Jézus ígését a hívő szívébe vetett maghoz is hasonlítják. Ha befogadjuk, belénk hatol, és magként fejlődik, növekszik, termést hoz és „átkrisztusít”, azaz hasonlóvá tesz Krisztushoz. Ha az ige a Lélek által ennyire átalakítja a keresztény embert, akkor valóban rendelkezik azzal a képességgel és erővel, hogy távol tartsa a rossztól: amíg hagyja, hogy az ige működjék benne, addig szabad a bűntől, tehát tiszta. Bűnt csak akkor fog elkövetni, ha megszűnik engedelmeskedni az igazságnak.

„Ti már tiszták vagytok a tanítás által, amelyet hirdettem nektek.”

Hogyan éljünk, hogy mi is kiérdemeljük Jézus dicséretét?

Úgy, hogy váltsuk életre Isten minden szavát, hogy táplálkozzunk belőle pillanatról pillanatra, állandóan újraevangelizálva egész létünket! S mindezt azért, hogy ilyen módon ugyanazok a gondolataink és érzéseink legyenek, mint Jézusnak. Ő élhessen általunk a világban, hogy így a társadalomnak, amely gyakran beleragad a rosszba és a bűnbe, megmutassuk azt az isteni tisztaságot és átlátszóságot, amelyet az evangélium felkínál.

Ezen felül a hónap során, ha csak lehet (ha mások is osztoznak szándékunkban), igyekezzünk különösképp azt az ígét megvalósítani, amely a kölcsönös szeretet parancsáról szól! János evangélista, aki Jézus most kiválasztott mondatát idézi, csakugyan összefüggést lát Krisztus igéje és az új parancs között. Szerinte csak a kölcsönös szeretetben élhetjük úgy az ígét, hogy megnyilvánuljanak hatásai: a megtisztulás, a megszentelődés, a büntelenség, a bő termés, a közellét Istenhez. Az elszigetelt egyén képtelen sokáig ellenállni a világ csábításainak, a kölcsönös szeretetben azonban megtalálja azt az egészséges környezetet, amely képes megvédeni hiteles keresztény életét.

Chiara Lubich

/forrás: Magyar Kurír/